

РЕШЕНИЕ

№ 35974

гр. София, 17.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 08.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8531** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. В. Г., подадена чрез адв. С. Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-5313-000014 от 06.07.2026 г., издадена от Х. Н. Г. – началник група към ОДМВР – П., група КПДГПА П..

Релевират се доводи, че оспорената ПАМ е издадена некомпетентен орган, в нарушение на материалните и процесуалните правни норми, като се иска отмяна на обжалваната заповед, тъй като оспорващият не е бил уведомен от Гаранционния фонд, че няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“. В тази връзка се позовава на ТП № 2 от 05.04.2023 г. по т.д. № 3 от 2022 г. на ОСС от НК на ВКС, Първа и Втора колегия на ВАС. Неправилно също така е приложена разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП вместо специалната хипотеза по чл. 171, т. 1, б. „е“ от ЗДвП. ПАМ е несъразмерна и несъответна на целта на закона. Искане се отмяна на ЗППАМ.

В съдебно заседание, оспорващата, чрез адв. Х., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по делото по представен списък /л. 88/.

Ответникът - Х. Н. Г. – началник група към ОДМВР – П., група КПДГПА П., не се явява и не се представлява, не излага становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от

фактическа страна:

С оспорената в настоящото производство заповед на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, като е отбелязано, че е отнето СУМПС №[ЕИК].

Като фактическо основание за издаване на ПАМ административният орган се е позовал на съставен АУАН серия GA № 4553862 от 02.07.2026 г. затова, че жалбоподателката управлява личното си МПС Пежо 3008 с рег. [рег.номер на МПС], като по негови данни същият се движи на АМ „Г.“ км 69 в посока на движение към [населено място]. При извършената проверка е установено, че управляваното МПС е с прекратена регистрация на 09.06.2026 г. поради липса на ЗЗГО – не е регистрирано по надлежния ред. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Предвид тези констатации е издадена оспорената ЗППАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП.

По делото е представен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 4553862 от 02.07.2026 г. – част от административната преписка.

По делото е приета административната преписка без оспорване от страните.

Приложена е полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застраховател Д. В. Г. за МПС с рег. [рег.номер на МПС], от която е видно, че същата е със срок на договора от 17:08 ч. на 02.07.2026 г. до 23:59 ч. на 01.07.2027 г. /л. 13/.

От представената справка за процесното МПС се констатира, че същото е с прекратена регистрация – без ГО считано от 09.06.2026 г. 04:20 часа, като основание е отбелязано „прекратяване по чл. 143, ал. 10 ЗДвП при уведомление от ГФ без ГО“. В графа „Други“ на същата справка е отбелязано следното: „2471/15.05.2026 г. /уведомен на 10.05.2026 г., поделение: отдел Пътна полиция – СДВР“. По преписката липсват доказателства за уведомяване на собственика - Д. В. Г. за прекратяване на регистрацията на процесното МПС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед № 312з-2296 от 11.09.2025 г. на директора на ОДМВР - П., както и заповед № 8121К-12945 от 17.10.2023 г. на гл. секретар на МВР, поради което не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален

административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава съобразно изискванията на този кодекс, като специалният закон въвежда и изрично изискването същата да е мотивирана. Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

При проверката на ЗППАМ за съответствието ѝ с материалния закон съдът дължи изследване на въпроса дали адресатът е извършил нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, т. е. дали на посочените време и място е управлявал МПС, което не е регистрирано по надлежния ред – в случая дали управляваното от жалбоподателя МПС, което е негова лична собственост, е било без ГО.

Като правно основание за издаването ѝ в заповедта е посочен чл. 171, т. 1, буква "з" г) от ЗДвП. В разпоредбата на чл. 171, ал. 1, буква "з" от ЗДвП (нова – ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения да се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за

В случая в заповедта не е извършено нормативно препращане към нито една от нормите, изброени в буква "з", г) на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, които са конкретни – съдържат описание на деянието и фактическите съставомерни обстоятелства, новите основания по б. "з" препращат към административнонаказателни разпоредби. По тази причина административният орган следва да опише не само фактите, които са установени с АУАН, но и да прецени кой състав на административно нарушение е осъществен. Правната квалификация се обективира в мотивите на административния акт, като в настоящия случай те не съдържат посочване на административнонаказателна разпоредба – административното нарушение, за което е предвидено наказание отнемане на СУМПС. Цитираното в АУАН нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП не е сред предвидените в чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг". Липсата на подобна конкретизация означава неустановеност на посоченото в ЗППАМ правно основание, въз основа на което е упражнена компетентността, тъй като от нейното съдържание не може да се установи коя от посочените в чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" на ЗДвП законови хипотези приема, че е налице административния орган. Съдът няма правомощия наместо административния орган да извърши коректна правна квалификация на твърдяното нарушение, а единствено да провери дали тя е вярна или е допусната правна грешка. Пропускът на органа в тази насока не може да бъде saniран в хода на съдебното производство и води до извод за незаконосъобразност на Заповедта. Непълнотата в съдържанието на оспорената Заповед е толкова съществена, че я прави немотивирана и представлява предпоставка за отмяната ѝ само на това основание.

Независимо от изложеното съдът приема, че ПАМ е издадена и в несъответствие с целта на закона. Видно от приложените по делото доказателства и по-конкретно полица „Гражданска отговорност" на автомобилистите със застраховател Д. В. Г. за МПС с рег. [рег.номер на МПС] , същата е със срок на договора от 17:08 ч. на 02.07.2026 г. до 23:59 ч. на 01.07.2027 г. /л. 13/, т.е. към датата на налагане на ПАМ – 06.07.2026 г. процесният автомобил е разполагал с валидно сключена гражданска отговорност, т.е. не са били налице законоустановените предпоставки за издаване на оспорената заповед. В случая причината за служебното прекратяване на регистрацията е била отстранена преди постановяване на ЗППАМ, поради което продължаващото действие на мярката „временно отнемане на СУМПС“ не допринася за постигане на целите на закона и представлява несъразмерно ограничаване на правата на жалбоподателя, в противоречие с

принципа на съразмерност по чл. 6 АПК.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за основателна, а оспореният административен акт за незаконосъобразен, което налага неговата отмяна

Съобразно изхода на спора в полза на оспорващата следва да се присъдят разноси в общ размер на 305, 11 евро, от които 5,11 евро – внесена държавна такса и 300 евро – платено по банков път адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-5313-000014 от 06.07.2026 г., издадена от Х. Н. Г. – началник група към ОДМВР – П., група КПДГПА П., с която на Д. В. Г., ЕГН – [ЕГН], е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, буква "з" г) от ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна дирекция на министерство на вътрешните работи – П. да заплати на Д. В. Г., ЕГН – [ЕГН], сумата от 305,11 евро /триста и пет евро и единадесет евроцента/ - разноси по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: